

CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

**privind organizarea și funcționarea Ministerului
Apărării Naționale**

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I **Dispoziții generale**

Art. 1. – (1) Ministerul Apărării Naționale este organul de specialitate al administrației publice centrale, care conduce și desfășoară, potrivit legii, activitățile în domeniul apărării naționale.

(2) Ministerul Apărării Naționale este format din structuri centrale, structuri și forțe subordonate acestora.

Art. 2. – Sistemul de structuri și forțe ale Ministerului Apărării Naționale constituie Armata României, denumită în continuare *armata*.

Art. 3. – (1) Ministerul Apărării Naționale are personalitate juridică și reprezintă în justiție structurile armatei care nu au

personalitate juridică. Structurile ministerului care au personalitate juridică, potrivit legii, pot fi reprezentate în justiție de organele de specialitate ale Ministerului Apărării Naționale, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

(2) Ministerul Apărării Naționale are sediul în municipiul București, strada Izvor nr. 3-5, sectorul 5.

(3) Ministerul Apărării Naționale răspunde în fața Parlamentului, a Guvernului și a Consiliului Suprem de Apărare a Țării pentru modul de aplicare, în domeniul său de activitate, a prevederilor Constituției, legilor, hotărârilor Guvernului și ale Consiliului Suprem de Apărare a Țării, celorlalte acte normative și ale tratatelor internaționale la care România este parte.

Art. 4. – Ministerul Apărării Naționale cooperează, pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, cu celelalte ministere și organe ale administrației publice centrale de specialitate, cu autorități ale administrației publice locale, autorități administrative autonome, organizații neguvernamentale, operatori economici, cu structurile politico-militare și de conducere militară ale altor state, precum și ale organizațiilor internaționale la care România este parte.

CAPITOLUL II

Responsabilitățile Ministerului Apărării Naționale

Art. 5. – (1) Ministerul Apărării Naționale are următoarele responsabilități:

a) constituirea structurii de forțe și realizarea capacității de luptă a armatei pentru îndeplinirea misiunilor specifice ce revin acesteia;

b) înființarea, desființarea, dislocarea și redislocarea de unități și formațiuni;

c) elaborarea proiectelor de acte normative privind apărarea țării;

d) apărarea drepturilor și intereselor legitime proprii în raporturile cu autoritățile publice, instituțiile de orice natură,

precum și cu orice persoană fizică sau juridică, română sau străină, prin structuri proprii;

e) încheierea tratatelor la nivel departamental și a înțelegerilor tehnice în domeniul cooperării cu armatele altor state;

f) coordonarea politicii și activitățile de integrare în organizațiile internaționale la care România este parte, pentru structurile proprii, întreținerea și dezvoltarea relațiilor de cooperare politico-militară cu celelalte state și asigurarea reprezentării armatei în raporturile cu armatele altor state;

g) managementul informațiilor pentru apărare și colaborarea cu serviciile de informații ale altor state, precum și ale organizațiilor internaționale la care România este parte;

h) realizarea planificării integrate a apărării;

i) finanțarea și asigurarea execuției bugetului propriu;

j) instruirea comandamentelor și trupelor, pregătirea de specialitate a personalului în activitate și în rezervă;

k) informatizarea tuturor domeniilor sale de activitate;

l) managementul resurselor umane, organizarea și conducerea învățământului militar;

m) protecția mediului în activitățile pe care le desfășoară;

n) organizarea și conducerea activității de informare și relații publice;

o) emiterea regulamentelor specifice pentru organizarea și funcționarea structurilor militare, a comitetelor și consiliilor constituite pentru luarea deciziilor;

p) creșterea calității vieții militarilor, asigurarea asistenței religioase a personalului militar și civil, precum și asistenței sociale, medicale și juridice a acestora, în conformitate cu prevederile legale;

q) implementarea, la nivelul ministerului, a politicilor publice și a programelor de reformă a administrației publice;

r) conducerea activităților de logistică;

s) înzestrarea cu armament, tehnică de luptă, echipamente și materiale specifice armatei, relațiile cu industria națională de apărare și cooperările internaționale în domeniu;

ș) coordonarea activității de comerț exterior privind importul și exportul de produse cu destinație militară, în condițiile legii;

t) aprobarea, în limita competenței sale, a documentațiilor tehnico-economice pentru lucrările de investiții proprii, executarea lucrărilor de investiții proprii, precum și urmărirea executării, la termenele stabilite, a tuturor lucrărilor de investiții;

ț) mobilizarea armatei, constituirea forțelor de rezervă, rechiziționarea de bunuri și chemarea persoanelor fizice la prestări de serviciu în interes public;

u) editarea de publicații în domeniile proprii de activitate;

v) cercetarea științifică, invenții și inovații în armată, precum și protecția drepturilor de proprietate intelectuală asupra rezultatelor cercetării;

x) controlul și auditul intern propriu.

(2) Ministerul Apărării Naționale îndeplinește și alte atribuții prevăzute de lege.

CAPITOLUL III

Organizarea și funcționarea structurilor centrale

Art. 6. – (1) Structurile centrale ale Ministerului Apărării Naționale, subordonate nemijlocit ministrului apărării naționale, sunt: Departamentul pentru Politica de Apărare și Planificare, Departamentul pentru Relația cu Parlamentul și Informare Publică, Departamentul pentru Armamente, Statul Major General, Secretariatul General, Direcția Generală de Informații a Apărării, Direcția Management Resurse Umane, Direcția Financiar - Contabilă, Corpul de Control și Inspecție, Direcția Audit Intern și Direcția Medicală.

(2) Consilierii ministrului și Cabinetul ministrului sunt în subordinea nemijlocită a ministrului apărării naționale.

(3) Personalul Secției Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al Secției Combaterea Infrațiunilor de Corupție Săvârșite de Militari din cadrul Direcției Naționale Anticorupție se

subordonează ministrului apărării naționale numai în ceea ce privește aspectele de natură administrativă stabilite prin ordin comun al ministrului apărării naționale, al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al procurorului șef al Departamentului Național Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Structurile centrale prevăzute la alin. (1) și (3) pot avea în compunere, după caz, centre, direcții generale, direcții, oficii, servicii, secții, birouri sau compartimente, constituite potrivit criteriilor stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

(5) Pentru îndeplinirea misiunilor ce revin Ministerului Apărării Naționale, prin hotărâre a Guvernului, se pot înființa și organiza, în condițiile legii, structuri ale acestuia care își desfășoară activitatea în străinătate. Pentru aceasta, Ministerul Apărării Naționale este autorizat să achiziționeze bunuri mobile și imobile în țările în care aceste structuri își desfășoară activitatea.

(6) Pentru executarea conducerii structurilor prevăzute la alin. (1)-(5) sunt prevăzute în statele de organizare funcțiile corespunzătoare.

(7) Atribuțiile structurilor centrale se aprobă prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 7. – Structurile centrale au în subordine, după caz, state majore ale categoriilor de forțe ale armatei, comandamente, direcții, instituții militare de învățământ, instituții de cercetare științifică, formațiuni și alte structuri.

CAPITOLUL IV

Domenii de responsabilitate ale structurilor centrale

Art. 8. – Departamentul pentru Politica de Apărare și Planificare coordonează îndeplinirea obligațiilor internaționale asumate, asigură aplicarea politicii de apărare și planificarea integrată a apărării, coordonează cooperarea politico-militară internațională și îndeplinirea sarcinilor economice ale Ministerului Apărării Naționale.

Art. 9. – Departamentul pentru Relația cu Parlamentul și Informare Publică coordonează activitatea legislativă, asigură asistența juridică și reprezintă interesele Ministerului Apărării Naționale în fața instanțelor de judecată și a altor organe cu activitate jurisdicțională, asigură relațiile cu Parlamentul, alte autorități publice, precum și cu organizațiile neguvernamentale, îndrumă activitatea de armonizare a actelor normative și asigură asistența juridică pentru încheierea înțelegerilor tehnice în vederea cooperării cu forțele armate străine, conduce activitățile care privesc informarea publică și mass-media militare, regimul juridic al patrimoniului imobiliar al Ministerului Apărării Naționale și coordonează activitatea de soluționare a problemelor sociale ale personalului.

Art. 10. – Departamentul pentru Armamente elaborează și coordonează politicile de achiziții în cadrul ministerului, în calitate de autoritate de reglementare în domeniu, gestionează relațiile cu industria națională de apărare, asigură managementul programelor de achiziții pentru sisteme de armamente și echipamente majore și a contractelor aferente, precum și al activităților de cercetare-dezvoltare, planifică și desfășoară activitatea de cooperare internațională în domeniul armamentelor, realizează supravegherea calității la furnizorii de echipamente și tehnică militară, coordonează activitatea de formare, specializare și perfecționare a ofițerilor de logistică în domeniul tehnico-ingineresc și a altor specialiști necesari armatei, activitatea de metrologie și standardizare tehnică și realizează controlul specific domeniului de competență pentru importurile și exporturile de produse speciale.

Art. 11. – Fiecare departament este condus de un secretar de stat, care este și șef al departamentului.

Art. 12. – (1) Statul Major General asigură, conform legii, conducerea, organizarea, planificarea și operaționalizarea forțelor, ridicarea graduală a capacității de luptă și mobilizarea armatei,

conducerea operațiilor întrunite, antrenarea comandamentelor și trupelor, pregătirea de bază și de specialitate a personalului militar în activitate și în rezervă, managementul carierei individuale a personalului militar, planificarea armamentelor, standardizarea în domeniul militar, implementarea sistemului comandă, control, comunicații, computere, informații, informatică, supraveghere, recunoaștere, logistică de consum și infrastructură, desfășurarea relațiilor militare internaționale, asistența religioasă în Ministerul Apărării Naționale și încheierea înțelegerilor tehnice cu armatele altor state, promovează valorile specifice culturii militare și de educație civică.

(2) Statul Major General pregătește și conduce structurile militare care participă la misiuni militare în afara teritoriului statului național.

(3) La nivelul Statului Major General se constituie Comitetul Șefilor Statelor Majore, cu rol consultativ. Organizarea și funcționarea acestuia se stabilesc prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 13. – (1) Direcția Generală de Informații a Apărării asigură obținerea, prelucrarea, verificarea, stocarea și valorificarea informațiilor și datelor referitoare la factorii de risc și de amenințare externi și interni, militari și non militari, care pot afecta securitatea națională, precum și cooperarea cu serviciile de informații ale altor state, precum și ale organizațiilor internaționale la care România este parte și asigură securitatea informațiilor clasificate naționale și NATO.

(2) Personalul Direcției Generale de Informații a Apărării își desfășoară activitatea deschis sau acoperit, în raport cu nevoile de realizare a securității naționale în domeniul militar. Pentru culegerea de informații în teatrele de operații și pentru lupta împotriva terorismului, Direcția Generală de Informații a Apărării poate avea în subordine structuri combatante.

(3) Direcția Generală de Informații a Apărării este condusă de un director general, cadru militar în activitate. Directorul general este numit de către ministrul apărării naționale, cu

aprobarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării. Funcția de director general este asimilată funcției de secretar de stat.

(4) Unele categorii de tehnică și bunuri specifice se achiziționează, în condițiile legii, prin structuri specializate proprii, de la parteneri interni sau externi.

Art. 14. – Secretariatul General asigură realizarea și coordonarea lucrărilor de secretariat, gestionează ansamblul relațiilor și circulația documentelor la nivelul structurilor centrale, între minister și autoritățile și instituțiile publice, organizațiile neguvernamentale, persoanele juridice și fizice, monitorizează elaborarea și transmiterea principalelor raportări periodice prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 15. – Direcția Management Resurse Umane elaborează și monitorizează aplicarea strategiilor, politicilor și reglementărilor în domeniile educației militare, resurselor umane și carierei individuale profesionalizate.

Art. 16. – Corpul de Control și Inspecție exercită atribuții specifice de control general, conform legii, și evaluarea activităților desfășurate în Ministerul Apărării Naționale, în baza ordinului ministrului apărării naționale.

Art. 17. – Direcția Financiar-Contabilă asigură îndeplinirea sarcinilor financiar-contabile ce revin ministrului apărării naționale în calitate de ordonator principal de credite.

Art. 18. – Direcția Audit Intern execută auditarea administrării patrimoniului și utilizării fondurilor publice în Ministerul Apărării Naționale, în concordanță cu reglementările legale.

Art. 19. – Direcția Medicală coordonează asigurarea asistenței medicale și sanitar-veterinare, implementează politica

națională de sănătate, elaborează concepția privind funcționarea serviciilor medicale și sanitar-veterinare.

Art. 20. – (1) Ministrul apărării naționale numește, în condițiile legii, șefii structurilor centrale, cu excepția secretarilor de stat, a șefului Statului Major General și a secretarului general, șeful Cabinetului și consilierii ministrului, șefii structurilor prevăzute la art. 6 alin. (4) până la nivel oficiu, inclusiv, precum și persoanele care sunt încadrate în funcții prevăzute în statele de organizare cu grade de general sau echivalent acestora.

(2) Ministrul apărării naționale numește membrii birourilor atașatilor apărării României în străinătate la propunerea directorului general al Direcției Generale de Informații a Apărării.

CAPITOLUL V

Structura de forțe a armatei

Art. 21. – Structura de forțe a armatei cuprinde categoriile de forțe - forțele terestre, forțele aeriene și forțele navale, precum și alte forțe.

Art. 22. – Forțele terestre sunt formate din: Statul Major al Forțelor Terestre, comandamente operaționale de nivel operativ și tactic, structuri luptătoare, structuri de sprijin de luptă, structuri logistice, structuri pentru operații speciale, unități de instrucție, instituții militare de învățământ și alte structuri stabilite potrivit legii.

Art. 23. – Forțele aeriene se compun din: Statul Major al Forțelor Aeriene, comandamente operaționale, structuri luptătoare, structuri de sprijin de luptă, structuri logistice, structuri pentru operații speciale, unități de instrucție, instituții militare de învățământ și alte structuri stabilite potrivit legii.

Art. 24. – Forțele navale se compun din: Statul Major al Forțelor Navale, comandamente operaționale/de flotă, structuri

luptătoare, structuri de sprijin de luptă, structuri logistice, structuri pentru operații speciale, unități de instrucție, instituții militare de învățământ și alte structuri stabilite potrivit legii.

Art. 25. – Atribuțiile și competențele forțelor armatei se stabilesc prin ordine ale ministrului apărării naționale sau ale șefului Statului Major General, atunci când acesta este împuternicit de ministru.

Art. 26. – (1) Potrivit destinației și nivelului de operaționalizare, forțele armatei sunt organizate în forțe dislocabile și forțe de generare și regenerare.

(2) Forțele dislocabile sunt destinate îndeplinirii întregii game de misiuni, conform angajamentelor internaționale în domeniul securității și apărării la care România este parte și cuprind forțe luptătoare, de sprijin, de suport logistic și pentru operații speciale, structurate modular, cu disponibilități acționale și de transport în orice teatru de acțiuni militare, capabile să se autosusțină și să-și asigure protecția, compatibile cu armatele statelor aliate.

(3) Forțele de generare și regenerare sunt destinate sprijinului forțelor dislocabile și îndeplinirii unor misiuni pe teritoriul statului național și în proximitatea acestuia și cuprind structuri luptătoare, de sprijin de luptă și suport logistic, precum și structuri de învățământ militar și instrucție din toate categoriile de forțe ale armatei.

Art. 27. – Forțele dislocabile sunt formate din comandamente, mari unități și unități cu un nivel de încadrare de cel puțin 90% la personal și 100% la tehnică de luptă, față de necesarul de război.

Art. 28. – Forțele de generare și regenerare sunt formate din comandamente, mari unități și unități din toate categoriile de forțe ale armatei, cu un nivel de încadrare cu personal, în timp de pace,

între 40% și 70% iar la tehnică de luptă de cel puțin 80%, față de necesarul de război.

Art. 29. – Potrivit misiunilor, structurile de forțe sunt:

a) structuri luptătoare destinate pentru ducerea acțiunilor militare care cuprind: brigăzi mecanizate și similare, de vânători de munte, mari unități și unități de rachete sol-aer, escadrile de aviație, divizioane de fregate, nave purtătoare de artilerie, rachete torpile și scafandri, batalioane de parașutiști, infanterie marină și de informații, batalioane/companii de operații speciale și alte structuri constituite pentru luptă;

b) structuri de sprijin de luptă destinate pentru sprijinul strategic, operativ și tactic al acțiunilor militare care cuprind: brigăzi de artilerie și geniu, unități și subunități de rachete și artilerie antiaeriană pentru forțele terestre și de radiolocație, regimente și batalioane de geniu, cercetare, de comunicații și informatică, apărare nucleară, bacteriologică și chimică, batalioane și subunități de poliție militară, divizioane și nave pentru sprijin maritim și fluvial, alte unități, formațiuni și subunități de sprijin de luptă;

c) structuri logistice destinate asigurării tehnico-materiale, mentenanței, transporturilor, asistenței medicale și veterinare, cazării și cartuirii trupelor care cuprind: brigăzi și batalioane logistice, depozite de armament, muniții și materiale, spitale militare, unități de mentenanță, alte formațiuni logistice;

d) forțe pentru operații speciale, care constituie componenta specializată de intervenție rapidă, cu elemente componente din toate categoriile de forțe ale armatei, instruită și dotată pentru executarea misiunilor specifice de cercetare specială, acțiune directă și asistență militară pe teritoriul statului român sau în alte teatre de operații împreună cu forțele speciale ale coalițiilor și alianțelor la care România este parte, potrivit legii;

e) structuri de învățământ și instrucție destinate instrucției individuale de bază, formării academice și perfecționării pregătirii personalului prin cursuri de carieră, universitare și postuniversitare.

Art. 30. – (1) Conducerea operațională a forțelor pentru operații speciale se exercită de șeful Statului Major General, iar în situația participării la operații militare în afara teritoriului statului național, potrivit înțelegerilor tehnice încheiate cu partenerii străini.

(2) Forțele pentru operații speciale cooperează cu celelalte structuri specializate ale statului.

CAPITOLUL VI

Conducerea Ministerului Apărării Naționale

Art. 31. – (1) Ministerul Apărării Naționale este condus și reprezentat de ministrul apărării naționale.

(2) În exercitarea conducerii, ministrul apărării naționale este ajutat de secretarii de stat, de șeful Statului Major General și de secretarul general.

(3) Ministrul apărării naționale poate delega, prin ordin, competența îndeplinirii unor atribuții aflate în responsabilitatea sa.

(4) Secretarii de stat sunt numiți și eliberați din funcție prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului apărării naționale.

(5) Șeful Statului Major General este militarul cu rangul de conducere cel mai înalt din armată, numit de Președintele României, la propunerea ministrului apărării naționale, cu avizul primului-ministru, pentru o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea de prelungire cu până la 1 an. Șeful Statului Major General este numit dintre șefii categoriilor de forțe ale armatei, conform unui ciclu de succedare compus din patru mandate, două revenind celor proveniți din forțele terestre, iar celelalte celor proveniți din forțele aeriene și, respectiv, navale.

(6) Prevederile alin. (5) referitoare la durata mandatului nu se aplică în caz de mobilizare sau de război, precum și pe timpul stării de asediu sau de urgență.

(7) Secretarul general al Ministerului Apărării Naționale este înalt funcționar public, numit potrivit legii.

(8) În Ministerul Apărării Naționale se constituie Colegiul Ministerului Apărării Naționale, cu rol consultativ, precum și Consiliul de Planificare a Apărării, Consiliul de Supraveghere a Cerințelor, Consiliul de Achiziții și Consiliul de Standardizare și Interoperabilitate, cu rol deliberativ. Organizarea și funcționarea acestora se stabilesc prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 32. – (1) În exercitarea competențelor conferite de lege, ministrul apărării naționale emite ordine și instrucțiuni.

(2) Secretarii de stat, secretarul general, directorii generali și șefii de direcții din structurile centrale emit dispoziții, potrivit competențelor specifice.

(3) Șeful Statului Major General emite ordine cu conținut militar și dispoziții potrivit domeniilor de competență.

Art. 33. – Pe timpul absenței ministrului, conducerea Ministerului Apărării Naționale se exercită de către secretarul de stat desemnat de ministru.

Art. 34. – Conducerea structurilor de forțe se realizează de comandanți/șefi ai acestora numiți conform competențelor stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

CAPITOLUL VII

Personalul Ministerului Apărării Naționale

Art. 35. – (1) Personalul Ministerului Apărării Naționale este format din personal militar și personal civil.

(2) Nomenclatorul funcțiilor de general din Armata României se aprobă de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

(3) Transformarea unei funcții de general într-o funcție civilă se aprobă de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării, la propunerea ministrului apărării naționale.

Art. 36. – Evidența efectivelor Direcției Generale de Informații a Apărării se ține separat de efectivele Ministerului

Apărării Naționale. Finanțarea Direcției Generale de Informații a Apărării se realizează din fonduri bugetare aprobate cu această destinație. Modul de planificare, evidență și utilizare a fondurilor necesare se stabilește de ministrul apărării naționale, similar reglementărilor privind cheltuielile operative.

Art. 37. – (1) În efectivele structurilor de forțe nu sunt incluse:

a) cadrele militare care își desfășoară activitatea în alte structuri ale administrației publice centrale de specialitate, alte structuri centrale și unități bugetare, precum și în cele subordonate acestora. Finanțarea lor se asigură în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

b) personalul militar și civil din structurile finanțate de la alte capitole bugetare decât “Apărare națională” din bugetul Ministerului Apărării Naționale, precum și cel din structurile care se finanțează integral din venituri proprii;

c) militarii în termen și cu termen redus, soldații și gradații voluntari, aflați în perioada instrucției de bază, elevii și studenții instituțiilor militare de învățământ, cadrele militare aflate la cursurile de bază. Finanțarea lor se face din bugetul Ministerului Apărării Naționale;

d) personalul Oficiului Național pentru Cultul Eroilor.

(2) Evidența efectivelor prevăzute la alin. (1) se ține separat.

Art. 38. – Personalul Ministerului Apărării Naționale este organizat și își desfășoară activitatea conform legislației specifice fiecărei categorii de personal și reglementărilor interne ale ministerului.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții comune

Art. 39. – Ministerul Apărării Naționale asigură, potrivit legii, asistența medicală a personalului propriu, inclusiv pentru

cadrele militare în rezervă și în retragere, familiilor și urmașilor acestora, precum și drepturile la pensie ale cadrelor militare.

Art. 40. – (1) Cadrele militare în rezervă, cele în retragere, familiile acestora, precum și personalul civil din Ministerul Apărării Naționale beneficiază, ca măsură de protecție socială, de înlesniri stabilite prin ordin al ministrului în folosirea centrelor de refacere a capacității de muncă, sanatoriilor, căminelor de garnizoană, cluburilor militare și altor facilități recreative și sportive.

(2) Personalul poate beneficia de folosirea locuințelor de serviciu sau de intervenție, potrivit ordinului ministrului apărării naționale.

Art. 41. – (1) Pentru rezolvarea situației locative a cadrelor militare, soldaților și gradaților voluntari, precum și a personalului civil din armată, Ministerul Apărării Naționale poate desfășura programe pentru construirea de locuințe proprietate personală, din fondurile beneficiarilor, pe terenuri disponibile, proprietate publică a statului, aflate în administrarea ministerului.

(2) Terenurile prevăzute la alin. (1) se trec, în condițiile legii, din domeniul public în domeniul privat al statului, proprietarii locuințelor dobândind, potrivit hotărârii Guvernului, un drept de folosință oneros asupra terenurilor, pe durata existenței construcțiilor.

Art. 42. – Celelalte drepturi și obligații ale personalului militar și civil sunt prevăzute de lege și de alte acte normative.

Art. 43. – În cadrul Ministerului Apărării Naționale se pot constitui colegii, consilii, comitete sau comisii profesionale. Organizarea și funcționarea acestora se stabilesc prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 44. – Statele de organizare ale structurilor Ministerului Apărării Naționale se elaborează, avizează și aprobă conform prevederilor ordinului ministrului apărării naționale.

Art. 45. – În Ministerul Apărării Naționale se organizează propriul sistem de formare și perfecționare a personalului militar și civil, integrat în sistemul național de învățământ.

Art. 46. – (1) Ministerul Apărării Naționale are rețea sanitară proprie, cămine de garnizoană, amenajări sportive și recreative, sanatorii, centre de refacere a capacității de muncă, centre de instrucție, locuințe de serviciu și de intervenție, structuri de presă. Echipamentul și alte bunuri necesare desfășurării activității specifice pot fi asigurate de către furnizori specializați agreați, pe bază de contract, în condițiile și sub formele prevăzute de lege.

(2) Ministerul Apărării Naționale poate avea în subordine sau în coordonare regii autonome, companii naționale, agenții, cluburi militare, formații cultural-artistice, cluburi și asociații sportive.

(3) Pe lângă Ministerul Apărării Naționale se pot înființa activități finanțate integral din venituri proprii, conform legii.

(4) În cadrul Ministerului Apărării Naționale funcționează următoarele instituții de interes național: Muzeul Militar Național, Biblioteca Militară Națională și Cercul Militar Național.

Art. 47. – Ministerul Apărării Naționale stabilește, prin ordin al ministrului, propriul sistem de distincții și însemne militare.

Art. 48. – Ministerul Apărării Naționale asigură personalul propriu și tehnica din dotare împotriva riscurilor specifice, precum și pentru cazurile de răspundere civilă stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale, în condițiile legii.

Art. 49. – (1) Ministerul Apărării Naționale poate valorifica activele corporale și necorporale excedentare din patrimoniul său, tehnica, armamentul, munițiile și materialele atipice sau excedentare scoase din înzestrare, în condițiile concurențiale prevăzute de lege, prin Compania Națională ROMTEHNICA-S.A., aflată în coordonarea acestui minister și potrivit regulamentului companiei, aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(2) Sumele obținute din valorificări se consideră venituri proprii, se rețin de Ministerul Apărării Naționale și se utilizează pentru finanțarea cheltuielilor curente și de capital.

Art. 50. – Ministerul Apărării Naționale dispune de un parc propriu de autovehicule, conform statelor de organizare, de sisteme și mijloace de comunicații și informatică, precum și de alte tipuri de tehnică și materiale stabilite prin normele de înzestrare.

Art. 51. – (1) Ministerul Apărării Naționale administrează bunurile din domeniul public sau privat al statului, aflate în patrimoniul său, putând să le concesioneze, închirieze ori să le valorifice, în funcție de regimul lor juridic, în condițiile legislației în vigoare.

(2) Ministerul Apărării Naționale poate pune la dispoziție, cu aprobarea și în condițiile stabilite de Guvern, persoanelor juridice române sau străine, pe termen limitat, bunuri aflate în administrarea sa, în scopul realizării unor proiecte în beneficiul instituției militare.

(3) Prin hotărâre a Guvernului sau prin ordin al ministrului apărării naționale, după caz, se pot transmite imobile aflate în domeniul public sau privat al statului și în administrarea sa, în folosință gratuită, pe termen limitat, organizațiilor neguvernamentale, recunoscute prin hotărâre a Guvernului ca fiind de utilitate publică și care își desfășoară activitatea în domeniul apărării.

Art. 52. – (1) Ministerul Apărării Naționale poate angaja și executa, la cerere, prin unitățile sale, prestări de servicii pentru persoane juridice sau pentru persoane fizice, în domeniile și în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

(2) Structurile de forțe prestează servicii cu caracter obligatoriu, prevăzute de lege. Tarifele aferente acestor servicii, inclusiv cele în regim de urgență, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. Cu sumele rezultate în urma executării acestor activități, încasate în cadrul aceluiași exercițiu financiar, se reconstituie creditele bugetare utilizate în acest scop.

Art. 53. – (1) La cererea forțelor armate străine, Ministerul Apărării Naționale poate asigura sprijin logistic, atât pe teritoriul statului național, cât și în afara acestuia.

(2) Asigurarea sprijinului logistic se poate realiza cu suportarea cheltuielilor din bugetul aprobat Ministerului Apărării Naționale. Creditele bugetare utilizate în acest scop se reconstituie cu fondurile rambursate în cursul aceluiași exercițiu bugetar de forțele armate străine.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (1), Ministerul Apărării Naționale este abilitat să încheie contracte în nume propriu sau în numele partenerilor străini.

Art. 54. – Fondurile necesare desfășurării activităților în Ministerul Apărării Naționale se asigură de la bugetul de stat, precum și din alte surse legal constituite.

Art. 55. – Ministerul Apărării Naționale are dreptul, numai în îndeplinirea atribuțiilor sale, să solicite și să obțină în condițiile legii, de la autoritățile administrației publice centrale și locale, de la operatorii economici și de la orice alte persoane juridice sau persoane fizice informații, date ori documente.

Art. 56. – (1) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Apărării Naționale elaborează și supune pentru aprobare Guvernului proiectul de hotărâre

privind organigrama structurilor centrale și numărul total de posturi ale acestora.

(2) Numărul de personal și repartitia funcțiilor pe categorii de personal și grade în armată se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

Art. 57. – (1) Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care acestea nu conțin dispoziții contrare.

(2) Prevederile art. 13 alin. (3) referitoare la asimilarea funcției de director general cu cea de secretar de stat intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2007. Până la această dată, rangul directorului general al Direcției Generale de Informații a Apărării este de subsecretar de stat.

Art. 58. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr.14/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.65 din 7 februarie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 389/2001, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 28 martie 2006, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Bogdan Olteanu